

Ordfører allerede har udtalt, maa der lægges megen Vægt paa, at den Reform nu snarest gennemføres — i hvert Fald paa Statsbanernes Hovedlinier —, at der opfyldes med Stenballast, og man har ogsaa i Administrationen sin fulde Opmærksomhed henvendt paa, hvorledes denne Ballast skal skaffes til Veje. Det viser sig, at der rundt om i Landet paa mange Steder er særdeles vel egnede Stenlejer, som kan bruges til dette Formaal. Man er i disse Dage i Færd med at afslutte Kontrakt om Levering af Stenballast fra forskellige Steder, hvorhos ogsaa Staten selv i sine Grusgrave, f. Eks. ved Løsning og Ellis-høj, har ikke saa lidt af dette Materiale, saa der er ikke Tvivl om, at dette Spørgsmaal maa kunne løses fuldt tilfredsstillende.

Den ærede Ordfører omtalte et andet Samraad om 3 Telegrafbude, der mener sig forurettede, d. v. s. væsentlig i Forhold til 6 andre Telegrafbude, som har et tilsvarende Arbejde som de og faar en noget højere Løn derfor. Forholdet med disse 3 Telegrafbude er, at den Uretfærdighed, som de mener er begaaet imod dem, skriver sig fra Finansudvalgets Behandling af den paagældende Bevilling. Man fandt i sin Tid i Finansudvalget, da der var stillet Forslag af Ministeren om disse 9 Telegrafbude, at man kun vilde have et Antal af 6 paa den højere Lønning, og at de 3 maatte være paa den lavere Lønning. Efter at denne Ordning en Gang er slaaet fast ved Finansudvalgets og Folketingets Behandling af Sagen, har jeg ikke anset det for rigtigt fra Ministeriets Side at fremkomme med Forslag om Forandring, idet jeg synes, at der er en Grænse for, i hvor høj Grad man for 3 Telegrafbudes Skyld kan ulejlige Lovgivningsmagten. Jeg har overfor Finansudvalget erklæret, at hvis Finansudvalget vilde stille Forslag om at ligestille disse 3 Telegrafbude med de øvrige, vilde jeg modtage et saadant Forslag. For saa vidt dette ikke fremkommer, mener jeg, det maa have sit Forblivende ved den Afgørelse, der er truffet, og saa maa man anmode de 3 Telegrafbude om at overtænke, om deres Stilling i og for sig ikke er saa tilfredsstillende, at de kan slaa sig til Ro med den Ordning, som er truffet. I det hele synes jeg, man meget godt kan hævde det Synspunkt, at der er Grænser for, i hvor høj Grad man skal søge den minutiøse Retfærdighed gennemført paa ethvert Omraade. Det maa være muligt, at en saadan Tilfældighed, som der her er

Tale om, kan indtræde, og jeg synes, det er overkommeligt, naar de paagældende Stillinger i Virkeligheden er ganske gunstige.

Det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen) omtalte nogle Foranstaltninger, man i høj Grad ønsker ved Hornbæk og Espergærde Fiskerihavne. Han syntes at ville være tilfreds, naar jeg her vilde udtale eller rettere gentage, hvad jeg i Virkeligheden sagde ved Finanslovforslagets første Behandling, at naar det Tidspunkt maatte komme, da Landbrugsministeriet mener at kunne anbefale disse Foranstaltninger for Fiskeriets Skyld, vil jeg tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse. Jeg skal gerne glæde det ærede Medlem med at bekræfte denne Udtalelse.

Det ærede Medlem fra Kolding (Laursen) har ønsket en Udtalelse angaaende Tidspunktet for Kolding Stations Udvidelse. Som det vil være det ærede Medlem bekendt, har dette Spørgsmaal været afhængigt af Spørgsmaalet om, hvorledes Troldhede-Banen skulde indføres til Kolding Station. Dette Spørgsmaal har staaet hen i det uvisse i nogen Tid, men er nu for nylig blevet afgjort, og dermed er ogsaa Tvivlen med Hensyn til Kolding Stations Indretning afgjort. Forslag til den fornødne Udvidelse af denne Station vil fremkomme paa næste Aars Finanslov.

Flere ærede Medlemmer har rejst Spørgsmaalet om, hvorvidt det vilde være muligt allerede nu at udstikke den sjællandske Midtbanelinie, idet man med Rette har ment, at det vilde have stor Interesse for Befolkningen allerede nu at faa at vide, hvor Banen skal gaa. Jeg kunde i og for sig sympatisere med denne Plan og vilde gerne medvirke til dens Udførelse, hvis det var muligt, men jeg kan ikke se rettere, end at hvis man udstikker Linien, indtræder ogsaa umiddelbart derefter Nødvendigheden for at foretage Ekspropriationen, og der kan ikke være Tvivl om, at saa snart man ved, hvor Linien skal gaa, vil man indrette sig derefter. Der vil indtræde højere Priser, som Staten ikke kan være tjent med at skulle betale, og derved fremkommer der i Virkeligheden en efter min Mening uovervindelig Vanskelighed, fordi der dog ikke ret godt kan være Tale om at ekspropriere og betale de betydelige Summer, som det her vil komme til at dreje sig om, adskillige Aar før det er nødvendigt. Og den Form for Ekspropriation, som har været antydnet, at man skulde kunne fastsætte